

I bemærkningerne til denne bestemmelse anføres, at der fortsat i et vist omfang må kunne ske udlevering af lægemidler til patienter, der uden at være sengeliggende på sygehuset, behandles af dettes afdelinger, herunder ambulatorier.

Det er almindelig praksis, at patienter på helligdage og i weekender hjemsendes, og at de til brug under disse ophold hjemme får udleveret lægemidler fra sygehuset. Dette må anses for at være en praktisk foranstaltning, men det bør foregå på faglig forsvarlig måde. Dette er ikke tilfældet i dag, og sundhedsstyrelsen har ikke hidtil udsendt de nødvendige regler herfor.

Der har ganske vist også under den gældende apotekerlov været fastsat regler om lægemiddelhåndtering på sygehusafdelinger og institutioner, men såvel de i 1958 som de i 1980 udsendte er utilstrækkelige.

Der er konstateret et stort behov hos sygeplejersker og plejepersonale for klare detaljerede udformede regler, og sundhedsstyrelsen bør derfor pålægges at udforme et regelsæt, der sikrer at såvel indlagte som »weekendpatienter« ikke medicineringsmæssigt er ringere stillet end patienter, der får leveret medicinen direkte fra privat apotek.

Danmarks Apotekerforening finder det derimod ikke rimeligt at der fra sygehusapoteker og -filialer kan udleveres gratis medicin til patienter, der behandles ambulante.

I bestræbelserne på at begrænse udgifterne i sundhedssektoren kan der forudses en øget ambulante behandling af patienter, og det forekommer i den sammenhæng paradoksalt, om dette samtidig resulterer i forøget udlevering af gratis medicin, når bestræbelserne i øvrigt går i retning af at begrænse medicintilskuddene.

Når man opretholder et privat apotekervæsen sideløbende med den offentlige sygehusapotekssektor, findes det u hensigtsmæssigt at gøre det særlig attraktivt for patienterne at få udleveret medicin fra sygehusapotekerne.

Det private lægemiddeldistributionssystem er så veludbygget, at ambulante patienter lige så godt kan få udleveret en recept til ekspedition på et privat apotek.

Det forekommer ikke sagligt begrundet, at ambulante patienter medicineringsmæssigt skal være gunstigere stillet end de patienter,

der er henvist til praktiserende læger og speciallæger.

Det bør derfor i lovbemærkningerne tværtimod præciseres, at udlevering af medicin til patienter fra sygehusapoteker alene bør ske til indlagte patienter, herunder patienter, der midlertidigt opholder sig hjemme og at der i sidstnævnte tilfælde skal foretages en egentlig apoteksmæssig ekspedition vedrørende pakning, etikettering m.v.

Endelig skal gøres opmærksom på, at sygehusapoteker og ambulatorier ikke er indrettet med henblik på udlevering af medicin til enkeltpersoner. Indretning af en »apoteksekspedition« til enkeltpersoner vil resultere i øgede omkostninger.

ad § 61, stk. 2

Danmarks Apotekerforening går ud fra, at der ved de i bestemmelsen anførte institutioner må forstås amtskommunale institutioner, typisk amtskommunale plejehjem og særfor-sorgsinstitutioner.

Leverancer til amtskommunale plejehjem finder i et vist omfang sted i dag fra sygehusapoteker. Danmarks Apotekerforening finder, at sådanne leverancer såvel servicemæssigt som samfundsøkonomisk mest hensigtsmæssigt kan varetages af det lokale apotek, og man finder det derfor tilfredsstillende, at der ikke åbnes op for en generel adgang til sådanne leverancer, idet det i bemærkningerne er præciseret, at det må bero på en konkret vurdering. Man skal henstille, at der vil blive anlagt en restriktiv praksis for udstedelse af sådanne tilladelser.

ad § 61, stk. 3

Under henvisning til det i bemærkningerne til stk. 2 anførte finder Danmarks Apotekerforening det uforståeligt, at der tilføjes en hjemmel til, at leverancer fra sygehusapoteker kan finde sted til *primærkommunale* institutioner.

Sådanne leverancer har ikke lovligt kunnet finde sted under 54-loven og der har ikke hidtil været påvist noget behov for at udvide sygehusapotekernes aktionsradius til f.eks. kommunale plejehjem.

Medicinforbruget på et plejehjem adskiller sig på mange måder fra forbruget på et sygehus, og der ses hverken at være servicemæssige eller samfundsøkonomiske hensyn, der